

جمهوری اسلامی ایران
وزارت امور اقتصادی و فن آموزی

جمهوری اسلامی ایران
وزارت امور اقتصادی و فن آموزی

همایش

روش‌ها و رهیافت‌های نوین در
اموزش و پژوهش رشته روابط بین‌الملل

۲۵ آذر ۱۳۹۷

انجمن ایرانی روابط بین‌الملل

پژوهشگاه مطالعات خارجی و اجتماعی
وزارت علوم تحقیقات و فناوری

چکیده مقالات

ارائه شده به همایش
روش‌ها و رهیافت‌های نوین
در آموزش و پژوهش رشته روابط بین‌الملل

۲۶ و ۲۵ اردیبهشت ۱۳۸۷

محسن خلیلی

کاربست مدل تصمیم‌گیری جیمز روزنا در پژوهش‌های تاریخی (مطالعه موردی: ایران دوران قاجاریه)

رشد دانش تاریخی نیازمند یک معرفت میان رشته‌ای است؛ زیرا تاریخ، دوپیکره دارد: از یک سو، وقایع به جا مانده از گذشته؛ و از دیگرسو، ارزیابی، تجزیه و تحلیل، شرح و تفسیر رخدادهای روی داده در بسترها زمانمند مکانمند. کار مورخ بازخوانی، بازنفسیر و بازنمون گذشته است که به حذف، جرح، بزرگ نمایی و کوچک نمایی می‌انجامد. بنابراین، تاریخ تبدیل به متنی می‌شود که مورخ هنگام کار درباره واقعه‌ها خلق و جعل می‌کند. حال بدون دستگاههای نظری و ابزارهای تشوریک نمی‌توان رویدادهای کوچک و از هم جدا شونده خرد را در قالب ساختارهای کلان و پیچیده دور هم گرد آورد و با هم مجتمع ساخت. نگارش متن تاریخی در قالب ساماندهی دوباره مقاوم، خوانش‌های گونه گون از رویدادها و در میان حب و

بعض منتفع و یا متضرر شوندگان، برسازی می‌شود و دوام می‌یابد. در حقیقت، تاریخ سازه‌ای است عقیدتی؛ به این معنا که به طور مستمر در معرض بازسازی، بازتدوین و ساماندهی مجدد از سوی تمام کسانی است که کم و بیش به طور متفاوت از مناسبات قدرت تأثیر پذیرفته اند. درست آن است که مورخ به جای ارزش داوریها، از نظریه‌های علمی بهره بگیرد. نگارنده با کاربست مدل تصمیم‌گیری جیمز روزنا که از تلفیق دو سطح تحلیل خرد و کلان پدیدار شده، تلاش کرده است تماهیت و شیوه تصمیم‌گیری در روابط خارجی ایران روزگار قاجار را بشناسد. بنابراین با جرح، تعديل، کاهش و افزایش مؤلفه‌های پنج گانه تصمیم‌گیری، به کاربست یک مدل همپیوند با دانش روابط بین الملل در پژوهش‌های تاریخی دست یازیده است. هر یک از مؤلفه‌های شخصیت تصمیم‌گیرنده، نقش و اختیارات تصمیم‌گیرنده، ساختار درونی دولت و دستگاههای حکومت‌گر، درون مایه‌های رفتاری و ارزش‌های مربوط به جامعه و نظام بین المللی، خود به پنج عامل تقسیم شده اند. در واقع، با کاربست بیست و پنج مؤلفه کوشش شده است به شیوه‌ای تئوریک، کردارهای روابط خارجی ایران عصر قاجار مورد شناسایی قرار گیرد. بدون کاربست یک مدل پرکار موجود در دانش روابط بین الملل، فهم آنچه بر مناسبات فرامرزی ایران دوران قاجار حاکم بوده است، غیرممکن می‌نماید.